

Espai Paulo Freire

Manel Mesquita

PAULO FREIRE > OPINIÓ

10-06-2005

envia a un amic

«Salvador Sunyer. Mestratge al servei del poble» Endavant les atxes!

atxa1

[1599; del castellà *hacha*, íd., i aquest del llatí **fascula*, alteració de *facula*, diminutiu de *fax*, -cis 'torxa'; *fascula*, per creuament amb *fascis* 'feix']

f 1 Ciri gros i gruixut de forma prismàtica i de quatre blens.

2 **Endavant les atxes!** Expressió per indicar la voluntat de prosseguir en una acció malgrat les dificultats, o la resignació que vagi endavant una cosa que hom voldria evitar.

atxa2

[s. XIV; del francès *hache*, íd., provinent del fràncic **hapja*, íd.]

f ARM Arma ofensiva cavalleresca, amb una certa semblança amb la destreal, de la qual prengué l'origen.

«Endavant les atxes!»

Ni ciri gros ni destreal. Endavant, malgrat les dificultats!

Quan en Salvador Sunyer deixa anar al final d'una conversa el seu «endavant les atxes!», tots els que som allà sabem perfectament què és el que ens vol contagiar. Perquè la trempera d'en Sunyer és contagiosa. I, a aquestes altures del segle (del passat i del present) aquest -precisament- és l'únic virus que no abunda gaire.

«Endavant les atxes!», en boca d'en Sunyer, és alguna cosa més que una frase feta: és una frase màgica, un salconduit que permet superar qualsevol dificultat, saltar per damunt dels entrebancs..., anorrear els mals esperits...

La presentació del llibre de l'anterior edició dels «Mestres 68», el dedicat al saltenc Sebas Parra -*Sebas Parra i Nuño. Cos i ànima*, de Pepa Bouis-, que vaig tenir la gran sort de presentar a La Màquia de Girona, l'encetava tot proclamant: «... quan a La Comarca i a la Terra Mitjana, en Salvador Sunyer omplia els somnis dels hòbbits i ens feia creure en un despertar que mai no ha esdevingut alba...». Ell ens va ensenyar, als qui volíem escoltar, que malgrat tot «endavant les atxes!»..., i que els somnis, amb tossuderia, poden esdevenir realitat. Ep!, petites realitats.

En llegir el correu-e que Josep Callís, del col·lectiu «Mestres 68», m'adreçava per convidar-me a participar en el llibre que teniu a les mans (gràcies, Pep!) en veure escrit el nom de Salvador Sunyer vaig detectar que se'm posava aquella cara d'alegria, més que de sorpresa o de tibantor, que havia vist dibuixada també en els veïns que, en creuar un pas de zebra a Salt, observaven que el conductor que s'aturava en aquell cívic Citroën 2 CV marró era el seu alcalde. Sunyer no s'ha saltat mai un pas de vianants, ni el pas del seus veïns.

Dificultats i algun entrebanc, en aquells primers moments per al primer ajuntament democràtic del recuperar Salt independent, de ben segur que no van faltar, però Sunyer

«Salvador Sunyer. Mestratge al servei del poble» IMATGE: Portada del llibre editat per «Mestre 68»

- Poble
- Les hortes
- El soroll
- L'Hereu
- Actualitat
- Opinió
- Eugenials
- Cultura
- Espai Freire
- Esports
- Històries
- El Pont
- Hemeroteca
- Metròpoli
- Sibarites
- La llengua al dia
- El fòrum
- Agenda
- Guia de Ter

Dimoni de cercador!

info habitatge
anuncis
immobiliaris de
les comarques
gironines

giron@.com

WCCAC

sabia perfectament com moure's, prioritzava el bé del poble i dels seus veïns. Un govern de *concentració nacional* o *constituent* és el que va fer. Tot i que a l'aritmètica *parlamentària* del nou ajuntament no li calia... Encara estàvem submergits en les darreres aigües de la transició política a l'Estat, les Corts espanyoles no havien set *constituents*, malgrat haver redactat l'actual Carta Magna, i cada opció política i les persones que les encarnaven, escombraven cap a casa seva...; i Sunyer, contradient el que era habitual, va promoure un equip de govern municipal per al nou Salt -ja segregat de Girona- de caràcter unitari... Aquell *tots tenim coses a dir-hi, tots hem de treballar plegats*, va ser una experiència d'allò més didàctica per als que vam tenir la sort de viure-la, com a relator radiofònic, des de primera línia informativa.

La mítica al voltant d'en Sunyer el precedia. Honestetat. Catalanitat. Clandestinitat. Farmacèutic. Professor. Senador. Humanista. Poeta. Independent. D'esquerres.

Vaig conèixer personalment Sunyer parlant de ràdio local i de comunicació propera... a la desapareguda Casa Marieta de Girona, tot dinant amb un grapat de saltencs il·lustres, ara ja fa més de vint anys... Va ser una sort! D'aquelles *sorts* que et marquen! És sabut i profecia contrastada que el tracte proper amb algunes persones et deixen petja. Els pares, en el primer tram de la teva vida, evidentment...; més endavant, ja de jove imberbe, en busques d'altres que et reafirmen en el que ja és l'embrió del teu tarannà... i quan comences a afaitar-te, homes i dones com en Sunyer acaben de reblar el clau.

Els anys en què Salvador Sunyer va ser l'alcalde de la recuperada vila de Salt per la independència són els que varen coincidir amb els primers anys de creació i funcionament de l'emissora local Ràdio Salt... Més que una ràdio!

Malgrat les dificultats del moment (des de les econòmiques fins a les legals), amb l'Emili Gispert i un pilot de persones que s'estimaven i estimen la ràdio, vam bastir l'Emissora Pública Metropolitana del Gironès (així en majúscules i sense tallar-nos un pèl), fent-la possible des del *melic de l'esquizofrènia col·lectiva*, altrament dit Salt... gràcies a l'aposta que Sunyer va fer per tenir i mantenir un mitjà -humil- de comunicació proper per a l'etapa de reconstrucció de la vila com a poble independent. Sabíem que hauria d'esdevenir alguna cosa més que una ràdio municipal i que hauria de promoure la participació i ajudar a la cohesió, com així va ser. Endavant les atxes!

Era l'època en què Jordi Oliveras (actualment fent Fòrum a BCN) actuava d'interventor i Joan Solà, de secretari de la corporació. Era l'època en què el secretari feia notar a l'alcalde que allò que s'anava a aprovar en ple no era *legal* (bé, que l'ajuntament no tenia competències per posicionar-se; que no li competia) i Sunyer agraià la intervenció al senyor secretari - molt educadament- i l'avís però tirava pel dret i els representants de la sobirania municipal votaven lliurement sobre aquest o aquell afer, més enllà del que digués el ROM... Endavant les atxes!

On era un plaer veure (sí, veure'!!) i sentir Sunyer era a les escoles. Davant dels veïns més menuts o dels joves saltencs. En aquelles visites que feia l'alcalde a un col·legi, per la setmana cultural del centre o convidat pels mestres, Sunyer s'hi trobava com un peix a l'aigua. L'energia que transmetia encoratjant els estudiants a aprendre, a respectar l'altre, a estimar la vila, a valorar les actituds cíviques... haurien d'haver-se gravat en vídeo i s'haurien de continuar visionant com a *crèdit invariable* com a mínim... Després de tenir la mainada bocabadada (*és el senyor alcalde!*) amb alguna història que acabava tenint la seva moralitat, Sunyer finalitzava amb un somriure i una sonora picada de mans: «Endavant les atxes!»

L'hivern de 1986 va nevar! I Déu n'hi do el que va nevar arreu! Les canonades de tot el Pla de Ter van fer figa. El subministrament elèctric se'n va anar en orris. Per aquells misteris de

la tècnica, únicament un parell d'edificis llüen la preuada connexió lumínica. I el de Ràdio Salt era un d'aquests. Sunyer, a quarts de set del matí, em truca per telèfon a casa i em diu: «Manel, hem d'organitzar la resposta a l'apagada i a la situació provocada per la neu. La ràdio ha de coordinar-se amb Protecció Civil...» Quina fred que feia! I que bé que s'estava al llit! Doncs apa, endavant les atxes!, i lliçó gratuïta de periodisme proper i de servei a la col·lectivitat. Cap a l'emissora falta gent. Salvador Sunyer sabia quina és la funció dels mitjans de comunicació més enllà del pur entreteniment i més enllà de la cohesió que buscava.

«Una emissora pública -i més si és municipal- ha de tenir les seves arrels i les seves antenes fonamentades en la llibertat, la independència i la disponibilitat». Ras i curt. Així ho deixava per escrit en Sunyer a la presentació de la publicació *Marconi* que Ràdio Salt va editar (sobre paper) en el tercer aniversari de l'emissora i quart de la independència de la vila. El cos docent de la Facultat de Ciències de la Comunicació no trobarà una definició sobre els mitjans de comunicació social públics més sintètica i amb major contingut didàctic que la que va redactar l'alcalde Sunyer. «Llibertat total d'informació i per a la informació; d'expressió, respectant els drets dels oients; de programació i, per tant, de funcionament. Independència. Mai ningú no ha gosat censurar-la... (...) Llibertat i independència que mai no lloarem prou! Llibertat i independència que enclouen la responsabilitat.»

Salvador Sunyer tancava el seu escrit adreçat a la ràdio i a les persones que la vam fer possible aleshores amb un darrer paràgraf que ara li retorno -aplicat a la seva persona- amb l'agraïment de *l'alumne no reglat* que reconeix tot el que va aprendre sobre comunicació pública local i alguna cosa més, coneixent-lo: «I, finalment, hi ha l'esperit, que no es pot silenciar perquè parla per si sol i no necessita ni megacicles ni altaveus. Aquest esperit sempre disponible passi el que passi, sigui amb qui sigui i costi el que costi!»

Amb la calidesa d'en Sunyer és fàcil: Endavant les atxes!

Mestres 68 ha editat un nou llibre de la col·lecció «Biografies Mestres 68»: *Salvador Sunyer i Aimeric. Mestratge al servei del poble*. Miquel Berga i Josep Callís van fer-ne la presentació, apropant-nos al llibre i a la vida i ànima del guardonat amb el Premi Mestres 68 (2001), el divendres 10 de juny, a la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt, i amb la col·laboració del Departament d'Ensenyament, la Diputació de Girona, la Facultat d'Educació i Psicologia (UdG) i l'Ajuntament de Salt.

El Dimoni reproduceix l'aportació al llibre de Manel Mesquita, membre d'eldimoni.com

Publicitat

Salvador

Visiting Salvador? Compare Hotel Prices & Reviews

[Ads by Google](#)

Salvador

Visiting Salvador? Compare hotel prices, reviews, maps

[Advertise on this site](#)

El Dimoni de Santa Eugènia de Ter
C. Narcís Monturiol, 2 · La Rodona de Santa Eugènia de Ter · CP 17005 Gironès
Disseny web: jllorens.net
manxeta · eldimonidesantaeugeniadeter@eldimoni.com

